

[Arne Larsen.]

blev bragt i anvendelse netop i en række egnsudviklingsområder.

Der er mange ting, der kan virke hæmmende for en tilfredsstillende egnsudvikling. Egsudvikling er især nødvendig i de såkaldte fattige områder, i de dårligt stillede kommuner, som jo netop derfor som regel har de højeste kommuneskatter, og dette alene kan hindre den nødvendige og tilstrækkelige erhvervsudvikling. Men dette hænger nok igen sammen med kommunestrukturen, som vi jo godt nok er ved at ændre, og med den byrdefordeling, som eksisterer kommunerne imellem. Også dette forhold er vel et forhold, som vil blive taget op til en tilfredsstillende løsning, således at byrderne bliver jævner fordelt ud over landet. Kortsigtede foranstaltninger står imidlertid ikke særlig godt til egnsudvikling. Problemet må løses ved en mangesidig indsats.

Jeg tror, det var det ærede medlem hr. Kirkegaard, som var inde på spørgsmålet om industriens udbygning, og som gjorde sig til talsmand for, at vi skal have mest mulig industri spredt mest muligt ud over landet. Hvert sogn skulle næsten have sin industrivirksomhed, for arbejdskraft bliver ustandselig overflødiggjort, og den må altså ikke skulle bevæge sig ret langt for at kunne finde beskæftigelse, og derfor må vi have så megen industri spredt så meget som overhovedet muligt ud over landet.

Ærlig talt, jeg tror, det er utopi at regne med, at man kan få en sådan erhvervs-mæssig fordeling og spredning her i landet. Jeg tror heller ikke, den vil være hensigtsmæssig. Jeg tror tværtimod, at vi skal satse på, at vi i egnsudviklingsområderne ikke bare spreder mest muligt, men at vi måske i de særlige egnsudviklingsområder koncentrerer os lidt stærkere omkring nogle bestemte centre, vækstcentre, som jo må have en hel del faciliteter for at kunne tilfredsstillende de industridrivende og erhvervsdrivende, der vil flytte ud. Det er jo ikke givet, at folk vil flytte ud på den bare mark

med deres industrivirksomheder. De forventer jo nok, at der i nærheden må være et eller andet, som kan hjælpe dem i deres udvikling, altså serviceorganer af forskellig karakter. Derfor tror jeg ikke, at man skal have en sådan målsætning; jeg tror, man skal have en målsætning, som sætter ind i egnsudviklingsområderne, men på en sådan måde, at vi får en tilfredsstillende vækst; for det andet tror jeg kan kvæle sådanne forsøg.

I øvrigt har jeg — det har jeg også ved mange tidligere lejligheder — gjort mig til talsmand for, at vi også erhvervs-mæssigt får en slags landsplanlægning. Hr. Stetter var så glad for, at der ikke skulle ske nogen styring, at der ikke skulle ske nogen dirigering fra statens side; hr. Stetter fandt, at det var absolut et gode. Jeg mener, det er helt forkert. Jeg mener, at staten især må have hånd i hanke med en sådan udvikling og også være i stand til at styre investeringerne og placere dem og lede dem hen i de rette områder. Det hænger også nøje sammen med et tilfredsstillende boligbyggeri, f. eks. også for at få et tilfredsstillende industriklima. Også denne side af sagen er meget vigtig.

I henhold til det fremsatte lovforslag stilles der jo 20 mill. kr. til rådighed som investeringstilskud. Jeg tror, det var hr. Kristen Østergaard, som var inde på, at han nu var glad for, at også de i økonomisk henseende stærkere industriforetagender kunne få et sådant incitament til at investere i nye foretagender eller i filialer i egnsudviklingsområderne. Der kan være noget om det, men på den anden side vil jeg sige, at da der kun stilles beskud 20 mill. kr. til rådighed, skal man vistnok være lidt forsigtig med, hvordan man fordeler disse penge. Til eksempel har vi jo cementtrusten, som vist har et udviklingsprogram på 400-500 mill. kr. i de kommende år, og denne cementtrust er jo placeret i et egnsudviklingsområde, nemlig i Ålborgområdet, fordi råstofferne er tilgængelige dér. Jeg vil mene, at en så stærk økonomisk og monopoliseret